

[Forsvarsministeren]

fremkomme, hvad altså ikke er tilfældet, ville regeringen, bl.a. ud fra hensynet til ikke at skade nedrustningsforhandlingerne, nære meget alvorlige betænkeligheder.

Jeg skal sige, at regeringen ønsker antallet af atomvåben i Europa, som denne forespørgsel jo vedrører, nedbragt til et absolut minimum. Med Montebellobeslutningen er der fra NATOs side taget et meget væsentligt skridt, og jeg kan oplyse, at der er muligheder for, at vi kan komme endnu længere ned end til de 4.600 våben, som udgør slutresultatet af Montebellobeslutningen.

Hvad NATO-landene har gjort, er et ensidigt skridt, og det er desværre ikke på nogen måde blevet fulgt op af Sovjetunionen. I Warszawapagten er udviklingen ikke gået i den samme, moderate retning. Man har i de senere år stort set ikke blot forøget de kortrækkende atomare systemer, men også gennemført en omfattende modernisering af sådanne systemer.

Fra NATOs side har man på dette punkt været yderst tilbageholdende, men det er vist indlysende, at når man så kraftigt reducerer antallet af kortrækkende våben, som det er tilfældet ifølge Montebellobeslutningen, må de resterende våben kunne opfylde deres afskrækkende mission på forsvarlig måde. Der må altså som for alt andet materiel, militært såvel som civilt, løbende ske en opdatering og forbedring.

Lad mig til sidst endnu en gang understrege, at afgørelse om såvel indholdet af de konkrete reduktioner som arten af forbedringer træffes nationalt og individuelt af de lande, der har atomvåben i deres forsvar, ikke af alliancen som sådan.

Forhandling

Albrechtsen (VS):

Jeg vil starte med at sige, at man dårligt kan kalde det, ministeren kom med nu, en egentlig besvarelse af det spørgsmål, som er stillet i forespørgslen. En egentlig redegørelse for de planer, der længe har været undervejs, fik vi heller ikke i denne omgang. Derfor vil jeg vende tilbage til noget af indholdet af disse planer.

Hovedbudskabet i ministerens besvarelse var, som jeg forstod det, i og for sig ret enkelt, nemlig at regeringen i det store og hele

vil have, at vi skal affinde os med disse planer om nye og moderniserede atomvåben.

Jeg har i dag for første gang hørt ministeren give udtryk for, at man nu ser noget kritisk på disse våben, og det glæder mig, hvis der i det, ministeren sagde derom, for første gang fra regeringens side, i hele den tid vi har arbejdet med denne sag, ligger en erkendelse af, at det er en fejltagelse med disse våben.

Hvad der lå i de bemærkninger fra ministerens side, må vi i løbet af debatten nå til større klarhed om. Det står i hvert fald fast, at statsministeren offentligt har tilbudt at udskrive valg, hvis en SF-VS-dagsorden bliver vedtaget i denne sag. Jeg håber naturligvis, at det tilbud står ved magt.

For mig at se er der godt nok for tiden et flertal i befolkningen for selve NATO-medlemskabet, men der er intet, der tyder på, at der er et flertal for atomoprustningen, tværtimod. Jeg er ganske overbevist om, at der er et solidt flertal imod atomoprustningen. Hvis regeringen virkelig har tænkt sig, at Danmark i NATO passivt skulle se til, mens disse våben udstationeres i Vesteuropa, så tror jeg fuldt og fast på, at befolkningen ved et valg ville underkende denne danske atompolitik.

Det utrolige hemmelighedskræmmeri, vi har været udsat for i denne sag lige siden 1983, er der faktisk ikke blevet lettet på i dag i ministerens besvarelse. Folketinget og befolkningen får ikke at vide, i hvert fald ikke af ministeren, hvad dette egentlig drejer sig om. Det har vi møjsommeligt måttet opklare gennem flere års efterforskning i udenlandske kilder. Men så meget står fast, at de 1.400 kortdistanceatomvåben, man i 1983 vedtog at trække tilbage, er helt forældede, f.eks. de gamle V-33 granater, 8 tommers granater, og de gamle V-48, 155 mm granater, der ifølge det amerikanske militærs oplysninger til USA-kongressen under alle omstændigheder står over for udskiftning. Den ansvarlige på det område, general Sidney Davis, har under en kongreshøring oplyst, at V-48 granaten, bl.a. som følge af den korte rækkevidde og risikoen for radioaktivt nedfald over egne styrker, var fuldstændig forældet.

Det står også fast efter de oplysninger, som er fremlagt i USA-kongressen, og som den amerikanske forsvarsminister har be-